

NAŠI DRŽAVI.

Imamo že manj ministrov. Glede vrhovne državne uprave je podpisal kralj zakon, po katerem so odpravljena sledeča ministrstva: za vere, agrarno reformo, pošte in narodno zdravje. Radi te odprave je izpadel iz vlade minister za vere dr. Alaupovič, in minister za narodno zdravje dr. Krulj. Kmetijski minister dr. Frangeš je bil ob enem tudi minister za agrarno reformo in radi tega tukaj ni spremembe. Poštni minister dr. Kumanudi je ostal še nadalje zastopnik zunanjega ministra. Odpravljena ministrstva so spojili s: pravosodnim, odnosno kmetijskim, gradbenim in socijalnim ministrstvom.

Nadaljno skrčenje vrhovne državne uprave. Dne 6. aprila se je vršila pod predsedstvom dr. Korošca seja ministrskega sveta, na kateri je bilo sklenjeno, da se odpravijo vsi nepotrebni oddelki v posameznih ministrstvih. Odpravile se bodo vse vmesne oblasti, ki so ovirale hitro poslovanje. Ukinejo se vsa glavna ravnanja vseh ministrstev. Ministrstva bodo razdeljena le na oddelke. Predstojniki oddelkov bodo poročevalci ministrov in bodo izdelali določbe v imenu ministra.

Zmanjšanje števila uradnikov. Po 15. aprilu se bo izvršilo splošno zmanjšanje števila uradništva in to v višjih in nižjih stopnjah.

*

V DRUGIH DRŽAVAH.

Avstrijska vlada odstopila. Dne 3. aprila je podal avstrijski ministrski predsednik dr. Seipel ostavko celokupne vlade. Glavni vzrok odstopa je opozicija, ki je onemogočala vsako uspešno parlamentarno delo. Dr. Seiplu, ki je otel Avstrijo gospodarskega poloma, najbolj nasprotujejo socijalni demokraciji s svojo gonjo »proč od Rima«. Kako bo vladna kriza končana, še ni nič gotovega.

Bolgarija je začela v pondeljek, dne 8. aprila v Beogradu važna predpogajanja, katerim bo sledil sklep trgovinske pogodbe.

Rumunija ima vedno težave z železniškim osebjem. Brezbrižnost rumunskih železničarjev je vzrok, da ima ta država v zadnjem času največ in to velikih železniških nesreč. Dne 5. aprila je radi napačnih kretnic iztiril brzovlak Jassy—Bukarešt pri postaji Bobok. Izpod razvalin so potegnili 38 mrtvih in preko 100 ranjencev.

Poljski ministrski predsednik Bartł, ki je bil tri leta menjaje ministrski predsednik in namestnik predsednika, je odstopil, ker ni mogel poravnati spora, ki je nastal med poljskim sejmom (parlamentom) in maršalom Pilsudskim.

Na Kitajskem divja že zopet krvava državljanska vojna.

Revolucije v Mehiki še dolgo ne bodo konec. Med uporniki in vladnimi četami pod poveljstvom generala Callesa

se vršijo skoro dnevno krvavi boji, ki zahtevajo na obeh straneh na stotine mrličev. Po poročilih vlade zmaguje Calles, ustaški generali pa pošiljajo v svet ravno nasprotno vesti.

Mednarodna posvetovanja v aprilu.

Gema Galignani.

* Spominski dan 11. april.

Rodila se je 12. marca 1878 blizu mesta Luka v Gornji Italiji. Prva velika milost, ki jo je skazal Bog Gemi, so bili dobri, krščanski starši, pred vsem mati. A komaj osem let stara je izgubila Gema svojo izvrstno mater. Ta je še pred svojo smrtjo oskrbela, da je bila hčerka birmana in tako okrepljena za prihodnje življenjske boje. Po materini smrti je dal oče Gema v samostansko vzgojo. V samostanu se je odlikovala po svoji skromnosti, tihi pokorščini in globokem umevanju verskih resnic. Posebno je kazala goreče hrepenenje po sv. obhajilu.

Ko se je povrnila v domačo hišo, je vodila gospodinjstvo na mesto rajne matere in je tudi svojim mlajšim bratom in sestram zastopala mater. Kmalu pa so jo začeli obiskovati težki križi. Njen oče, ki je bil imovit lekarnar, je izgubil skoro vse premoženje; kmalu nato je vsled žalosti umrl. Gema same se je lotila mučna bolezen, sušica hrbnega mozga. Skoro čisto je izgubila sluh in postala je čisto hroma. Pri revščini, v katero je prišla njena rodina, včasih ni imela niti najpotrebnejšega okrepčila. Tako je trpela skoro eno leto, dokler ni bila po opravljeni devetdnevni v čast bl. Gabrijelu Posenti naenkrat ozdravljena.

Nato jo je vzela k sebi imovita gospa in je obljubila, da hoče za njo skrbeti kakor za svojo lastno hčerko. Gema je sicer opravljala razna domača opravila, a živela je čisto z drugim svetom, ki se ji je vedno bolj in bolj odpiral. Vse njeno prizadevanje je šlo za tem, da bi postala v vsem svojem življenju in mišljenju kolikor mogoče podobna Kristusu, ki ga je ljubila z vso močjo svoje duše. Njena notranja podobnost s Kristusom se je pokazala očitno tudi na zunaj. Na predvečer pred praznikom Srca Jezusovega leta 1899 je bila zamaknjena; imela je prikazen Matere božje in božjega Zveličarja, ki ji je vtisnil svoje rane. Ko se je Gema iz zamaknenja prebudila, so ji rane na rokah, nogah in na strani ostale, kar je neoporečno dokazano. Najbolj čudovito pri tem pa je, da rane niso ostale vedno, temveč so se prikazale le samo v četrtek in petek. Očividci so izpovedali, da so bile rane 1 cm globoke in da je teklo iz njih mnogo krvi. Doživljala je Gema na sebi tudi druge muke Gospodove, njegovo bičanje, kronanje s trnjem, kar se je kazalo tudi na njenem telesu in na glavi. Te izredne pojave so vedno spremljale bolečine, ki jih je Gema občutila.

Ni pa trpela s Kristusom samo njegovih telesnih bolečin, temveč je oku-

Pod okriljem Društva narodov se bodo vršila v aprilu v Ženevi važna mednarodna posvetovanja glede razorožitve, ureditve gospodarskih vprašanj, zaščite mladine, pobijanja trgovine z dekleti in otroci itd.

žala v svoji duši njegovo neizmerno žalost, zlasti pa zapuščenost, ko je bila brez vsake tolažbe in veselja in se je grozna tema vlegala na njeno dušo. Vse to je Gema trpela z velikim veseljem, ker je te bridkosti darovala Bogu za prosep sv. Cerkve, posebno pa za spreobrnjenje grešnikov.

To življenje in trpljenje je pa vedno bolj slabilo njene telesne moči. In tako je prišel trenutek, po katerem je vedno tako goreče hrepenela, da bi bila rešena telesnih spon in združena s Kristusom. Na veliki petek leta 1903 je rekla svoji strežnici: »Danes me ne zapustite, temveč ostanite pri meni. Moram biti križana z Jezusom. Jezus mi je razodel, da morajo umreti njegovi otroci na križu.« Nato se je zamaknila. Na veliko soboto zjutraj je vzdihnila: »Sedaj pa res ne morem več. Jezus, tebi sponam svojo ubogo dušo! Jezus!« Nato je rahlo nagnila glavo in brez smrtnega boja zaspala tja v večno velikonočno jutro.

»Jezus mi je razodel, da morajo njegovi otroci umreti na križu«, je rekla umirajoča Gema. Misli na to, ko te obiskujejo, posebno na stara leta, razni križi, bolezni in druge težave. Bog ti pripravlja križ, na katerem naj bi umrl kot njegov otrok!

Vsi naj bi si vse življenje pripravljali križ, na katerem naj bi enkrat umirali podobni Kristusu kot božji otroci. Ta križ si pripravljamo s premagovanjem samega sebe, ko krotimo svoja nagnjenja, svoje strasti, da živimo v resnici krščansko. Današnji svet o tem noče nič veliko slišati, misli le na uživanje, živi lahkomišljeno v tem življenju, kakor bi ne bilo nikdar konca. Pojavi, ki so se godili na Gemi, so kakor opomin iz onega sveta, ki obsojajo tako življenje, ki nas opominjajo k življenjski resnosti, da bo enkrat mirna naša smrt. Če jih bomo poslušali, bomo lahko z mirom umirali kot božji otroci.

Razveseljiva Velika noč. Na Francoskem, kjer je bilo dolgo časa versko življenje kakor ubito, kjer so iz šol po-metal križe in se Bog niti imenovati ni smel, se kaže vesel verski prepoved. Ta je dobil viden izraz v letošnjem romanu francoske mladine v Rim. Okoli 5000 mladeničev iz vseh stanov in iz vseh krajev Francoske je bilo pod vodstvom svojih duhovnih voditeljev za velikonočne praznike v Rimu. Njihovo lepo in resno vedenje po ulicah, njihovo petje in molitve po cerkvah je kazalo njihovo globoko vernost. Posebno so bili lepi nekateri prizori tega romanja. V cerkvi sv. Petra, na grobu njegovem, so ti mladeniči glasno in navdušeno molili apostolsko vero. V cerkvi sv. Ignacija pred grobom sv. Alojzija, so na Veliki četrtek sprejeli sv. obhajilo. V baziliki sv. Pavla je na Veliki petek

klečalo teh 5000 mladeničev pred križem in poljubljalo sv. rane Odrešeni-kove. V cerkvi sv. Janeza v Lateranu, kjer so v prvih krščanskih časih na Veliko soboto krščevali spreobrnjenec, so ti mladeniči na Veliko soboto ponovili z vso navdušenostjo krstno obljubo. Lahko se reče, da je letos mlada Francoska obhajala v Rimu svoje vstajenje.

Romanja v Lurd. Kakor poroča »Le-topis Naše Gospe Lurdske«, je preteče-no leto prišlo v Lurd 457.160 romarjev. Od teh je bilo inozemcev, to je ne iz Francoskega, 60.051. Z njimi je prišlo 5 kardinalov, 20 nadškofov, 111 škofov. Bolnikov je bilo v Lurdu 15.000, zdrav-nikov, ki se hočejo prepričati o ozdrav-ljenjih, 784. Od teh bolnikov jih je bilo prebečeno leto ozdravljenih 87. Neka-teri so bili ozdravljeni popolnoma, dru-gi so dosegli olajšavo svoje bolezni. Ta ozdravljenja preiskujejo sedaj zdrav-niki, da bi se o njih izjavili, če so bila

ta ozdravljenja naračna ali pa pravi čudeži.

Delo angleških katoličanov. Na An-gleškem je posebno Društvo resnice, ki ima namen, da seznanja anglikance z nauki in napravami katoliške Cerkve potem malih knjižic. Lansko leto je iz-dalo to društvo 1164.753 knjižic, to je za 143.809 več ko leta 1927.

Apostoli dela. Na Francoskem se je ustanovila nova bratovščina, ki se ime-nuje: Apostoli dela. Udje te bratovšči-ne molijo in dejansko pomagajo delav-kam, ki so raztresene po raznih mestih Francije in so v nevarnosti, da izgubijo poštenje in vero. Začetek te bratovšči-ne sega nazaj v leto 1900, ko se je v ne-kem kraju združilo 20 deklet z name-nom, da pomagajo svojim sovrstnicam po tovarnah in delavnicah. Papež Be-nedikt XV. je to udruženje poživil, se-daj je povzdignjeno v bratovščino. Ali ne bi bilo treba tudi pri nas takih apo-stolskih duš, ki bi se brigale za duše svojih sovrstnic?

ljal v bolnico, a je izdihnil v trenutku, ko so prestopili z nosili prag bolnice.

Smrtina žrtev neprevidnega strelja-nja. V Gradišču pri Sv. Duhu na Ost-rem vrhu se je ponesrečil na veliki pon-deljek popoldne komaj 15 let star fant Ivan Lep pri streljanju z možnarji. Si-romaku se je po vetru predčasno spro-žil možnar in izstrel mu je zdrobil in čudno razmesaril nogo visoko nad ko-lenom, tako da je v par urah med pre-vozom na potu v bolnišnico na posledicah izkrvavenja izdihnil. Kaka žalost za uboge staršer!

Velik požar — vso imetje same kup pepela. Na Sladkem vrhu pri Cmureku v župniji Marija Snežna na Velki je na veliki petek predpoldne nenadoma iz-bruhnil požar v hiši gospoda Marjana Zöhrer, bivšega dolgoletnega župana in cerkvenega ključarja v Svečanah n. Muro. Gospodar in sin sta peljala z vo-li v gozd in sta strogo naročila dekli, naj poprej ne zakuri v peč, dokler se ne vrne. Dekla pa ni mogla čakati na vrnitev gospodarja in je zakurila v peč, da bi spekla velikonočni kruh. Vratca pri dimniku baje niso bila za-prta in plamen je iz dimnika takoj ob-jel razno suho tvarino blizu dimnika in takoj je bilo vse v plamenih. Vsa po-slopja, ki so bila s slamo krita, so bila v naglici podobna veliki goreči kopi slame. Velikanski plameni steber se je mahoma dvignil proti nebu. Sosedji so sicer pridirjali takoj na pomoč, ali re-šitev je bila nemogoča. Za silo so sode-di podrli kos stene, da so potegnili vez neka gospodarske obleke. Vse druge pa je zgorelo. Občinska ubožica Kurni-kova je še sicer pravočasno zbežala na prosto, ali zljubilo se ji je po naberače-nem belem kruhu. Šla je po svoj hle-bec v kamro, ali na njo se je vsipala plast goreče hiše, vnela se ji je obleka in zgorela je pri živem telesu na vrtu. Zgorelo je tudi pet glav goveje živine in svinja. Rešila se je samo ena krava, ki je zdivjala v hlevu in se je pri tem odtrgala z verige. Razun voza, s kate-rim se je gospod Zöhrer peljal z voli v gozd, so zgorele vse premičnine, vse po-hištvo, baje celo precej denarja in sploh vse. Na pogorišču je nazadnje ostal le samo kup pepela. Ko je gospodar v go-zdu opazil, da gori domačija, so mu od strahote otrpnile noge. Zgrudil se je. Dobri mož je plakal kakor malo dete. Na nesrečo je bil Zöhrer zelo nizko za-varovan, tako da niti za novo strehe ne bo dobil zavarovalnine. Zopet svari-len zgled, da si naj dajo ljudje svoje poslopja in premičnine boljše zavarova-ti. Nesrečnega Zöhrerja, ki je bil ved-no mož-poštenjak in dober Slovenec, najtopleje priporočamo dobrim srcem, da mu pomagajo v tej težavi.

Lastno ženo je zaklal. V sredo pred-poldne 4. aprila je zaklal na cesti pri Budini pri Ptuj 26letni zidarski po-močnik Franc Pukšič svojo ženo Mari-jo. Zakonska Pukšič sta bila poročena dve leti, a sta živela skupno le samo dva mesca. Njuna zakonska zadeva je bila pred sodiščem radi ločitve. V sre-do se je vračala žena od sodnije v Ptu-ju, kjer je polzvedovala glede rešitve ločitve. Na povratku jo je srečal mož, se začel z njo prepirati in v prepiru je

VELIK KONCERT

3. maja v
Mariboru

5. maja
v Ptuj

„MARIBORA“

Dne 3. maja t. l. se vrši v Mariboru ve-lik koncert »Maribora«, pri katerem sedeluje operna pevka gospa Lovšeto-va in operni pevec gospod Nerallč. — Mariborčane in okoličane že danes opo-zarjamo na ta koncert!

ISTI VELIKI KONCERT SE PONOVI
DNE 5. MAJA POPOLDNE V PTUJU.

Prepričani smo, da bodo naša društva, pevski zbori in ostale naše organiza-cije pripomogle, da bo tudi koncert v Ptuj, ki bo nudil velik umetniški užitek, dal pohudo k živahnemu delu v pevski stroki. Zato ta dan na svi-denje!

NOVICE

Duhovniške vesti in spremembe. Za dekana ptujske dekanije je imenovan g. prošt v Ptuj dr. Ivan Žager. Dose-danji upravitelj dekanije g. duh. svet-nik in župnik pri Sv. Marjeti Iv. Šketa je imenovan za konz. svetnika. Kaplan pri Sv. Trojici v Halozah Franc Jera-j je odšel za vojaškega kurata v Subo-tico. G. Franc Urleb, dosedaj župnik v Črešnicah pri Vojniku, je dobil župnijo Doherna pri Melju.

Častno članstvo. Na zadnjem red-nem občnem zboru Krščanske ženske zveze v Mariboru izvoljenemu častne-mu članu č.g. profesorju Pavlu Živort-niku je zastopstvo odbora, obstoječe iz predsednice gospe Baumanove in sve-tovalcev gospodov Filipčiča in Falato-va izročilo preteklo nedeljo diplomu častnega članstva.

Vlč. g. župnik Alojzij Kokelj častni občan vurburški. Na tukajšnji občin-ski seji dne 5. marca, je bil naš vlč. g. župnik in kn.-šk. svetovalec Alojzij Kokelj izvoljen za častnega občana ob-čine Vurburški za svoje zasluge, katere

si je pridobil v teku svojega 25letnega dušnopastirskega in narodno-gospo-darskega dela. Čestitamo!

Neprevidno velikonočno streljanje. Skrajna neprevidnost pri velikonoč-nem streljanju je zahtevala tudi letos vse polno težje krvavo poškodovanih žrtev. V mariborsko bolnico so pripe-ljali kakih 10 fantov, katere so poško-dovali topiči po licu ter na rokah, rav-no ista krvava poročila imamo iz Celja in iz vseh krajev, kjer so bolnice. Gre v teh slučajih za težje poškodbe, ker lažje obstreljeni in poškodovani pre-mišljujejo o neprevidnem ravnanju s smodnikom doma ali pa pri domačem zdravniku. Bi že res bil čas, da bi se naši streljači spametovali in bili pre-vidni pri tako opasnem poslu, kakor je streljanje iz topičev, pištol itd.

Vrat si je prerezal. Alojzij Dornik, 28letni krojaški pomočnik, uslužben pri krojaškem mojstru na Tržaški ce-sti v Mariboru, si je prerezal na postaji Fala v sredo zvečer vrat. S prerezanim vratom je hotel skočiti še pod vlak in skušal teči proti Dravi, a so mu to pre-prečili. Prepeljali so ga po železnici v Maribor, rešilni oddelek ga je prepe-